

Ельвіра Лузік
д. пед. н., професор,
м.Київ

Вимога сучасної освіти- результативність освітньо-інформаційного середовища ЗВО

Розглядаючи освітню систему в цілісній єдності навчання, виховання і розвитку особистості в динамічно-синергетичному інформаційно-освітньому середовищі та результат загальної культури і освіченості, зростання інформаційних потоків; соціально-економічні та політичні перетворення на сучасному етапі розвитку країни вимагають сформованості кардинально нового бачення освіти, пов'язаного із впровадженням результативного підходу в освітню систему України, оскільки саме освіті належить провідна роль у формуванні наукового та інтелектуального потенціалу країни.

Серед пріоритетних соціально - економічних векторів розвитку освіти в Україні, які визначені основними нормативними документами, виокремлено стратегічну мету, основною ідеєю якої є забезпечення країни фахівцями, адаптованими до змінних умов ринку праці, які здатні компетентісно, самостійно та відповідально виконувати багатофункціональні завдання; готові до постійного профільного зростання; соціальної та професійної мобільності.

Виходячи із того, що результати освітнього процесу формуються в термінах компетентностей, основу яких складають компетенції, що надаються роботодавцями, важливим стає не лише обсяг продуктивних знань, отриманих із мінливого, інформаційно-суперечливого середовища, а й уміння ними оперувати; активно діяти та приймати оптимально й аргументовано відповідні рішення, що дає можливість фахівцю комфортно відчувати себе у сучасному відкритому та динамічному інформаційному просторі.

Таким чином, розглядаючи цілі освіти та їх результат як системоутворювальні чинники, відповідно до яких взаємоорганізуються та взаємообумовлюються соціально-психологічні складові освітньої діяльності, як діяльності викладача і учня, сформулюємо найважливіші, на наш погляд, завдання сучасної професійної освіти в Україні, а саме: ідентифікація компетентностей (результатів освіти) кваліфікаційним рівням (цілям освіти); зміна структури і змісту навчання (з урахуванням принципів міждисциплінарності, невизначеності та проблемності); розробка інноваційних технологій (враховуючи психологічні особливості суб'єктів

освітнього процесу); впровадження валідних і надійних засобів діагностування результатів освітнього процесу.

У зв'язку з цим, домінуючими виступають вимоги, що пов'язані із визначенням умов оптимальності елементів дидактичної системи відповідної підготовки та критеріїв, як системо утворюючих основ, якості цієї підготовки, які дозволяють суб'єктам освітньої діяльності здійснювати процес перетворення засвоєних у навчальному процесі знань, умінь та навичок в психічні новоутворення особистостей (досвід, риси характеру, спрямованість, здібності), забезпечуючи, таким чином, гармонійний професійний розвиток майбутнього фахівця в реалізації особистісної траєкторії навчання, що можливе лише в гнучких, адаптивних відкритих системах освіти, які передбачають здатність майбутніх фахівців до самоосвіти і саморозвитку, швидкої професійної переорієнтації і ефективного підвищення кваліфікації протягом життя, коли продуктивні знання стають спрямованістю та переконливістю особистості, а інтегровані уміння та інтелектуальні навички доводяться до майстерності і професійних здібностей.